

НАЦРТ ЗАКОНА О ВОЛОНТИРАЊУ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

1. Предмет

Члан 1.

Овим законом уређују се предмет, основни појмови у вези са волонтирањем, начела волонтирања, уговор о волонтирању, права и обавезе волонтера и организатора волонтирања, Агенција за волонтирање, потврда о волонтирању и надзор над применом овог закона.

2. Значење појединих појмова

Члан 2.

Волонтирање, у смислу овог закона, јесте добровољно пружање услуге или обављање активности за опште добро или за добро другог лица, без исплате новчане накнаде или потраживања друге имовинске користи, осим ако овим законом није друкчије одређено.

Дугорочно волонтирање је волонтирање које траје дуже од 10 часова недељно, најмање три месеца без прекида.

Члан 3.

Волонтирањем, у смислу овог закона, не сматра се:

- 1) време проведено на стручном оспособљавању и усавршавању или на практичном раду без заснивања радног односа, у складу са законом;
- 2) рад ван радног односа, у складу са законом;
- 3) обављање услуга или активности које је једно лице дужно да пружи другом лицу, у складу са законом и другим прописом;
- 4) извршавање судских, прекршајних и других одлука надлежних органа;
- 5) обављање услуга или активности које су уобичајене у породичним, пријатељским или суседским односима;
- 6) обављање послова Црвеног крста Србије који су везани за остваривање циљева и задатака у складу са законом и другим прописом.

Члан 4.

Волонтер може бити домаће или страно физичко лице, у складу са овим законом.

Организатор волонтирања може бити правно лице чији основни циљ, у складу са оснивачким актом, није стицање добити.

Државни орган, органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе могу бити организатори волонтирања, у складу овим законом, другим прописима и потврђеним међународним уговорима.

Корисник волонтирања може бити физичко лице или правно лице, грађани или организатор волонтирања.

Сви појмови који се користе у овом закону у мушком роду обухватају исте појмове у женском роду.

II. НАЧЕЛА ВОЛОНТИРАЊА

1. Начело солидарности и промовисања волонтирања

Члан 5.

Волонтирање се промовише као активност од интереса за Републику Србију, односно од јавног интереса, којом се доприноси активном укључивању грађана у друштвене процесе и развоју хуманијег и равноправнијег демократског друштва једнаких могућности, као и побољшању квалитета живота грађана.

Значај и улога волонтирања преноси се деци и омладини кроз образовно-васпитне активности.

2. Начело једнаких могућности

Члан 6.

Организатор волонтирања дужан је да поступа према волонтерима у складу са начелом једнаких могућности, без обзира на: пол, рођење, језик, расу, боју коже, старост, трудноћу, здравствено стање, односно инвалидност, држављанство, националну припадност, вероисповест, брачни статус, породичне обавезе, сексуално опредељење, политичко или друго уверење, социјално порекло, имовинско стање, чланство у синдикатима, политичким и другим организацијама или неко друго лично својство, осим ако друкчије не произлази из природе волонтерске активности, могућности самог волонтера или ако није друкчије одређено овим законом.

Организатор волонтирања и волонтер дужни су да поступају према физичким лицима корисницима волонтирања у складу са начелом из става 1. овог члана.

3. Начело заштите корисника волонтирања

Члан 7.

Организатор волонтирања дужан је да обезбеди да се обављање волонтерских услуга и активности врши на начин којим се штити лични интегритет и интерес корисника волонтирања.

4. Начело забране злоупотребе волонтирања

Члан 8.

Забрањено је организовање волонтирања у циљу стицања добити.

Забрањено је волонтирање којим се замењује рад који обављају лица у складу са прописима о раду.

Забрањено је волонтирање у трајању дужем од 40 сати недељно у периоду дужем од шест месеци без прекида.

5. Начело заштите малолетних волонтера

Члан 9.

Малолетни волонтери и лица између навршене 18. и 21. године живота обављају волонтирање под условима и на начин утврђен овим законом.

6. Начело бесплатности волонтирања

Члан 10.

Волонтер не може да условљава волонтирање стицањем имовинске користи, новчане накнаде или испуњењем неке услуге.

Новчаном накнадом или имовинском користи за волонтере не сматра се накнада трошкова волонтирања, и то за:

- 1) радну одећу и средства и опрему за личну заштиту волонтера;
- 2) путовања, смештај и исхрану волонтера и других трошкова који настану у вези са извршавањем волонтерских услуга и активности;
- 3) лекарске прегледе обезбеђене за потребе волонтирања;
- 4) оспособљавање за обављање волонтерских услуга и активности;
- 5) премије осигурања исплаћене за случај повреде или професионалне болести током волонтирања, односно новчане накнаде у сврху осигурања од одговорности за

штету насталу код организатора волонтирања или трећег лица.

III. УСЛОВИ ЗА ВОЛОНТИРАЊЕ

Члан 11.

Волонтирање може да обавља лице које има најмање 15 година живота.

Лице млађе од 18 година живота може да волонтира уз писмену сагласност законског заступника или старатеља.

На волонтирање малолетних волонтера и лица између навршене 18. и 21. године живота, сходно се примењују прописи о раду.

Члан 12.

Малолетно лице млађе од 15 година може бити укључено у обављање образовно-васпитних волонтерских активности у циљу образовања и васпитања којим се доприноси развијању свести о значају заштите и очувања природе и животне средине и усвајању, разумевању и развоју социјалних и моралних вредности демократски уређеног, хуманог и толерантног друштва.

Организатор образовно-васпитних волонтерских активности за лица из става 1. овог члана може бити образовно-васпитна установа или установа социјалне заштите.

Организатор волонтирања је дужан да прибави писмену сагласност законског заступника или старатеља за обављање образовно-васпитних волонтерских активности лица из става 1. овог члана.

Лице из става 1. овог члана може престати да обавља волонтерске активности без сагласности законског заступника или старатеља.

Члан 13.

Ако су корисници волонтирања деца, особе са инвалидитетом, стара лица, лица којима је неопходна помоћ и нега другог лица, болесне особе или особе које су потпуно или делимично лишене пословне способности, волонтирање не може да обавља:

- 1) лице којем је изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења или обавезног лечења наркомана или алкохоличара или забране вршења позива, делатности и дужности, која је у вези са делатношћу волонтирања;
- 2) правноснажно осуђеном лицу за кривично дело против живота и тела, против слобода и права грађана, против полног интегритета, против брака и породице, против здравља људи;
- 3) лице које је у потпуности или делимично лишено пословне способности или родитељског права и лице према коме су изречене мере за заштиту од насиља у породици, у складу са законом.

Члан 14.

Страни држављанин и лице без држављанства има право да волонтира у Републици Србији у складу са законом и потврђеним међународним уговорима.

IV. УГОВОР О ВОЛОНТИРАЊУ

Члан 15.

Уговор о волонтирању закључују организатор волонтирања и волонтер.

Уговор о волонтирању у писменом облику обавезно се закључује:

- 1) код дугорочног волонтирања;
- 2) са малолетним волонтером;
- 3) са страним држављанином и лицем без држављанства;
- 4) са држављанином Републике Србије који волонтира у иностранству, ако организатор волонтирања има седиште у Републици Србији;
- 5) са волонтером, ако су корисници услуга лица из члана 13. овог закона;
- 6) на захтев волонтера, организатора волонтирања или корисника волонтирања.

Учесник у закључивању уговора о волонтирању може бити и корисник волонтирања и друго лице која има посебан интерес од обављања волонтерских услуга и активности.

Члан 16.

Уговор о дугорочном волонтирању који се закључи са страним држављанином и лицем без држављанства сматра се доказом о оправданости привременог боравка, у складу са законом којим се уређује кретање и боравак странаца.

Члан 17.

Уговор о волонтирању нарочито садржи:

- 1) име и презиме волонтера, место његовог пребивалишта, односно боравишта;
- 2) назив и седиште организатора волонтирања;
- 3) подаци о кориснику волонтирања
- 4) место и трајање волонтирања;
- 5) опис волонтерских услуга или активности;
- 6) податке о оспособљавању за волонтирање;
- 7) трошкове волонтирања и начин њихове накнаде;
- 8) друга права и обавезе волонтера, организатора волонтирања или корисника волонтирања.

Организатор волонтирања је дужан да, пре закључивања уговора о волонтирању из члана 15. став 1. тачка 5) овог закона, прибави потврду надлежног органа да код волонтера не постоје околности из члана 13. овог закона.

Члан 18.

Уговор о волонтирању престаје:

- 1) истеком времена на који је закључен или испуњењем уговорне обавезе;
- 2) споразумом уговорних страна;
- 3) отказом;
- 4) даном правноснажности одлуке о наступању околности из члана 13. овог закона;
- 5) када се законски заступник или старатељ малолетног волонтера не сагласи са наставком волонтирања;
- 6) смрћу волонтера или престанком организатора волонтирања;
- 7) у другим случајевима одређеним овим законом или уговором о волонтирању.

Члан 19.

Волонтер може у сваком тренутку да откаже уговор о волонтирању на начин прописан за његово закључивање, без обавезе да за то наведе разлог, осим када би отказ изазвао неотклоњиву штету организатору волонтирања, кориснику волонтирања или трећем лицу.

Организатор волонтирања може да откаже уговор о волонтирању:

- 1) кад престане потреба за волонтирањем;
- 2) ако не може да обезбеди услове за даље волонтирање;
- 3) ако волонтер не испуњава уговорене обавезе;
- 4) ако волонтер својим активностима угрожава корисника волонтирања;
- 5) у другим случајевима прописаним уговором о волонтирању.

V. ПРАВА И ОБАВЕЗЕ ВОЛОНТЕРА И ОБАВЕЗЕ ОРГАНИЗАТОРА ВОЛОНТИРАЊА

1. Права волонтера

Члан 20.

Волонтер има право:

- 1) да буде упознат са условима волонтирања, услугама и активностима које ће обављати, правима која му припадају на основу овог закона, других прописа и општих аката организатора волонтирања;
- 2) да у писаном облику, на свој захтев, добије опис волонтерске услуге или активности;

- 3) да буде упознат са кодексом понашања, односно етичким правилима понашања која су прописана у делатностима у којима се обавља волонтирање;
- 4) на одговарајуће оспособљавање, ако је такво оспособљавање потребно за обављање волонтерских услуга и активности;
- 5) на стручну помоћ и подршку током волонтирања;
- 6) на накнаду уговорених трошкова насталих у вези са волонтирањем;
- 7) на безбедне и здраве услове рада и средства и опрему за личну заштиту, у складу са природом волонтерских услуга и активности које обавља;
- 8) да се упозна са опасностима и штетностима која су у вези са волонтерским услугама и активностима које обавља;
- 9) на одмор у току волонтирања и дневни одмор, у уговореном трајању;
- 10) на заштиту приватности и личних података;
- 11) да буде консултован при одлучивању о начину обављања волонтерске услуге и активности;
- 12) друга права одређена овим законом и уговором о волонтирању.

Волонтер остварује права из обавезног социјалног осигурања у складу са законом.

2. Обавезе волонтера

Члан 21.

Волонтер је дужан да:

- 1) волонтира у складу са законом, уговором о волонтирању и упутствима организатора волонтирања;
- 2) обавести организатора волонтирања о битним околностима које утичу или би могле да утичу на обављање волонтерских услуга и активности или које угрожавају његов живот или здравље, односно живот или здравље лица с којима долази у контакт за време волонтирања;
- 3) чува службену тајну и поверљиве и личне податке о организатору, односно кориснику волонтирања;
- 4) одбије волонтирање ако није у складу са законом или уговором о волонтирању.

Члан 22.

Волонтер није дужан да волонтира у складу са упутством организатора волонтирања:

- 1) ако извршавање упутства може да угрози живот и здравље волонтера, корисника волонтирања или другог лица;
- 2) које је морално неприхватљиво за волонтера, корисника волонтирања или другог лице;
- 3) које је у супротности са законом или уговором о волонтирању.

Ако извршавање упутства може да проузрокује штету волонтеру, кориснику

волонтирања или трећем лицу, волонтер је дужан да на то упозори организатора волонтирања.

Волонтер не одговара за проузроковану штету ако је претходно упозорио организатора волонтирања на такву могућност.

Члан 23.

Волонтер је одговоран за штету коју је у вези са вршењем волонтерске услуге или активности проузроковао кориснику волонтирања, организатору волонтирања или трећем лицу, у складу са прописима о раду.

3. Обавезе организатора волонтирања

Члан 24.

Организатор волонтирања је дужан да:

- 1) обезбеди волонтеру безбедност и здравље током обављања волонтерских услуга и активности, у складу са законом;
- 2) изврши уговорене обавезе према волонтеру;
- 3) изда волонтеру, на његов захтев, писмену потврду о волонтирању;
- 4) обезбеди средства за обављање волонтерских услуга и активности;
- 5) обезбеди тајност личних података волонтера и заштиту приватности;
- 6) обезбеди друге услове за волонтирање и права волонтера прописана овим законом и уговором о волонтирању.

Потврда о волонтирању из става 1. тачка 3) овог члана садржи: личне податке о волонтеру, кратак опис волонтерских услуга и активности, трајање волонтирања, податке о оспособљавању волонтера и печат и потпис овлашћеног лица организатора волонтирања

Члан 25.

Организатор волонтирања дужан је да организује оспособљавање волонтера за рад са децом, особама са инвалидитетом, старим лицима, особама којима је неопходна помоћ и нега другог лица, болесним особама или особама које су потпуно или делимично лишене пословне способности, када је такво оспособљавање потребно за обављање волонтерских услуга и активности.

Члан 26.

Организатор волонтирања дужан је да волонтера осигура за случај повреде и професионалног обољења током волонтирања:

- 1) ако се волонтирање обавља у условима опасним за живот и здравље волонтера;
- 2) ако је тако уговорено.

VI. АГЕНЦИЈА ЗА ВОЛОНТИРАЊЕ

Члан 27.

Агенција за волонтирање (у даљем тексту: Агенција) обавља стручне, регулаторне и развојне послове у вези са волонтирањем.

Агенцију оснива Влада у име Републике Србије, у складу са законом којим се уређују јавне агенције.

Члан 28.

Агенција има својство правног лица, које стиче уписом у судски регистар. Агенција је самостална у свом раду.

Члан 29.

Агенција обавља следеће послове:

- 1) врши упис у регистар организатора волонтирања (у даљем тексту: регистар);
- 2) води евиденцију о волонтерима и другим подацима од значаја за волонтирање;
- 3) прати стање на подручју волонтирања и предлаже предузимање одговарајућих мера за унапређење волонтирања;
- 4) прати стање у области волонтирања на међународном нивоу и сарађује са међународним организацијама у циљу унапређења волонтирања;
- 5) подноси извештаје о стању у области волонтирања министарству надлежном за рад.

Послове из става 1. тач. 1) и 2) овог члана Агенција обавља као поверене.

Услови за упис у регистар организатора волонтирања

Члан 30.

Правна лица и органи из члана 4. ст. 2. и 3. овог закона стичу својство организатора волонтирања даном уписа у регистар.

Упис у регистар врши се на основу захтева који садржи податке о организатору волонтирања.

Правна лица из члана 4. став 2. овог закона уз захтев за упис у регистар подносе и доказе о испуњавању услова за организовање волонтирања, у складу са овим законом.

Агенција издаје решење о упису у регистар организатора волонтирања из члана 4. став 2. овог закона, односно уверење о упису у регистар организатора волонтирања из члана 4. став 3. овог закона, у складу са законом којим се уређује управни поступак.

О жалби на решење Агенције одлучује министар надлежан за рад.

Ближи услови и поступак за упис у регистар организатора волонтирања, као и

ближи садржај, начин и поступак вођења евиденције о волонтерима и другим подацима од значаја за волонтирање, прописује министар надлежан за рад.

VII. ЕВИДЕНЦИЈА О ВОЛОНТИРАЊУ

Члан 31.

Организатор волонтирања је дужан да води евиденцију о волонтирању.

Евиденција садржи личне податке о волонтеру, врсти уговора о волонтирању, опис волонтерских услуга и активности, трајање волонтирања, податке о оспособљавању волонтера и друге податке од значаја за волонтирање.

Ближи садржај, начин и поступак вођења евиденције из става 1. овог члана прописује министар надлежан за рад.

Организатор волонтирања је дужан да достави Агенцији податке из евиденције о волонтирању у складу са актом из члана 30. став 6. овог закона.

VIII. НАДЗОР

Члан 32.

Надзор над применом овог закона, других прописа о волонтирању и уговора о волонтирању врши инспекција рада, односно управна инспекција.

У вршењу надзора инспекција из става 1. овог члана поступа у складу са законом којим се уређују њена овлашћења.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 33.

Новчаном казном од 10.000,00 до 100.000,00 динара казниће се за прекршај организатор волонтирања са својством правног лица:

- 1) ако прекрши начело једнаких могућности (члан 6);
- 2) ако организује волонтирање супротно одредбама овог закона (чл. 8. и 24);
- 3) ако у потврду о волонтирању упише неистините податке (члан 24. став 2).
- 4) ако са волонтером не закључи уговор о волонтирању у складу са одредбама овог закона (чл. 11. и 15);
- 5) ако не испуњава обавезе према волонтеру у складу са одредбама овог закона (члан 23);
- 6) ако не води евиденцију о волонтирању или не достави податке Агенцији у складу са одредбама овог закона (члан 31).

Новчаном казном од 1.000,00 до 20.000,00 динара казниће се за прекршај из става

1. овог члана одговорно лице у правном лицу и одговорно лице у државном органу, органу територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе.

Х. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 34.

Послове Агенције у складу са овим законом, до њеног оснивања, обављаће министарство надлежно за рад.

Решење из члана 30. став 4. овог закона, које донесе министар за рад у складу са ставом 1. овог члана, коначно је.

Члан 35.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

Образложење

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. тачка 8. Устава Републике Србије, којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, систем у области радних односа, заштите на раду и друге економске и социјалне односе од општег интереса.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставом Републике Србије, (члан 18.) се јемче и као таква непосредно примењују људска и мањинска права, зајамчена опште прихваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима и законима. Закон о волонтирању заснива се на принципима утврђеним ратификованим међународним конвенцијама у овој области: Општа декларација ОУН о људским правима (1948), Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима (1966) и Европска конвенција о заштити људских права и основних слобода (2004), као и на документа Уједињених нација, Европске уније и Савета Европе којима се промовише волонтирање и подстичу државе да подрже волонтерске активности.

Наш правни систем не познаје волонтирање, као добровољно пружање услуге за опште добро или за добро другог лица без накнаде. Под волонтирањем, у смислу Закона о раду («Службени гласник РС», бр. 24/05 и 61/05), Закона о здравственој заштити, Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана («Службени гласник РС», бр. 36/91, 79/91, 33/93, 53/93, 67/93, 67/93, 46/94, 48/94, 52/96, 29/01, 84/04, 101/05, 115/05), као и у другим посебним законима у појединим областима подразумева се стручно оспособљавање и усавршавање ради обављања приправничког стажа и полагања стручног испита, односно ради обављања специјализације у одређеним професијама (лекари, адвокати, судије и др.). Значај Закона о волонтирању огледа се превасходно у томе да се у правни систем уведе облик волонтирања, као пружање услуга за опште добро или добро другог лица, добровољно и без накнаде, чиме би се извршило његово јасно разликовање од радног ангажовања лица на основу уговора о раду и рада ван радног односа. Доношењем Закона о волонтирању обезбедиће се правна заштита волонтера, као и заштита корисника њихових услуга од евентуалне штете која би од те активности могла да настане.

Значај волонтерских активности је вишеструк, како за самог волонтера, тако и за друштво у целини. Волонтирање подразумева учење, размену искустава и помагање другима, те се волонтирањем стичу нова или развијају професионалне вештине и знања волонтера, развија солидарност и укључивање грађана у друштвене процесе и развија хуманије и равноправније друштво. Такође, у државама са развијеном традицијом волонтирања примећен је значајан економски допринос који волонтери својим активностима дају локалној, регионалној и националној економији.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ (ЧЛ. 1-4)

Овим одредбама утврђује се предмет овог закона који се односи на основне појмове у вези са волонтирањем, начела волонтирања, уговор о волонтирању, права и обавезе волонтера и организатора волонтирања, потврду о волонтирању, Агенцију за волонтирање и надзор над применом овог закона.

Волонтирањем, у смислу овог закона, сматра се добровољно пружање услуге или обављање активности за опште добро или за добро другог лица, без исплате новчане накнаде или потраживања друге имовинске користи, осим ако овим законом није друкчије одређено. Дугорочно волонтирање је волонтирање које траје дуже од 10 часова недељно, најмање три месеца без прекида.

Волонтер може бити домаће или страно физичко лице, а организатор волонтирања може бити правно лице чији основни циљ, у складу са оснивачким актом, није стицање добити. Такође, државни орган, органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе могу бити организатори волонтирања.

Корисник волонтирања може бити физичко лице или правно лице, грађани или организатор волонтирања.

НАЧЕЛА ВОЛОНТИРАЊА (ЧЛ. 5-10)

Законом су утврђена основна начела на којима се заснива волонтирање као што су: начело солидарности и промовисања волонтирања, начело једнаких могућности, начело заштите корисника волонтирања, начело забране злоупотребе волонтирања, начело заштите малолетних волонтера и начело бесплатности волонтирања.

УСЛОВИ ЗА ВОЛОНТИРАЊЕ (ЧЛ. 11-14)

Овим одредбама Закона утврђују се да волонтирање може да обавља лице које има најмање 15 година живота. Лице млађе од 18 година живота може да волонтира уз писмену сагласност законског заступника или старатеља, а на волонтирање малолетних волонтера и лица између навршене 18. и 21. године живота, утврђено је да се сходно примењују прописи о раду.

Малолетна лица млађа од 15 година могу бити укључена у обављање образовно-васпитних волонтерских активности само у циљу образовања и васпитања. Организатор образовно-васпитних волонтерских активности за поменута лица може бити образовно-васпитна установа или установа социјалне заштите, при чему постоји обавеза организатора да прибави писмену сагласност законског заступника или старатеља за учешће малолетника у обављању образовно-васпитних волонтерских активности.

Законом је такође предвиђено да ако су корисници волонтирања посебно осетљиве групе (деца, особе са инвалидитетом, стара лица и др), волонтирање не могу да обављају лица којима је изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења

или обавезног лечења наркомана или алкохоличара или забране вршења позива, делатности и дужности, која је у вези са делатношћу волонтирања; правноснажно осуђена лица за кривично дело против живота и тела, против слобода и права грађана, против полног интегритета, против брака и породице, против здравља људи; као и лица која су у потпуности или делимично лишено пословне способности или родитељског права и лица према којима су изречене мере за заштиту од насиља у породици, у складу са законом.

Страни држављанин и лица без држављанства имају право да волонтирају у Републици Србији у складу са законом и потврђеним међународним уговорима..

УГОВОР О ВОЛОНТИРАЊУ (ЧЛ. 15-19)

Писмена форма уговора о волонтирању предвиђена је обавезно када се закључује дугорочно волонтирање, ако се уговор закључује са малолетним волонтером, са страним држављанином или лицем без држављанства, са држављанима Републике Србије који волонтирају у иностранству, ако организатор волонтирања има седиште у Републици Србији; са волонтером, ако су корисници услуга посебно осетљиве групе предвиђене чланом 13. Закона о волонтирању, као и на захтев волонтера, организатора волонтирања или корисника волонтирања.

Законом су прописани битни елементи уговора, као што су: подаци о организатору волонтирања, волонтеру и кориснику волонтирања, подаци о волонтерским активностима; податке о оспособљавању за волонтирање; трошкове волонтирања и начин њихове накнаде као и друга права и обавезе волонтера, организатора волонтирања или корисника волонтирања.

Законом су утврђени случајеви када уговор о волонтирању престаје, када организатор волонтирања може да откаже уговор о волонтирању, као и могућност да волонтер може у сваком тренутку да откаже уговор о волонтирању без обавезе да за то наведе разлог осим у случају ако би таквим отказом уговора изазвао ненакнадиву штету организатору волонтирања, кориснику волонтирања или трећем лицу.

ПРАВА И ОБАВЕЗЕ ВОЛОНТЕРА И ОБАВЕЗЕ ОРГАНИЗАТОРА ВОЛОНТИРАЊА (ЧЛ. 20-26)

Законом су посебно прецизирана права и обавезе волонтера, као и обавезе организатора волонтирања (Поглавље V).

АГЕНЦИЈА ЗА ВОЛОНТИРАЊЕ (ЧЛ. 27-30)

Оснивањем Агенције за волонтирање, која би руководила свим националним волонтерским активностима, водила регистар волонтерских организација, евиденцију о волонтерима и свим другим подацима значајним за волонтирање,

створила би се стабилна основа промовисања и развоја волонтирања у Републици Србији.

Агенција би омогућила успостављање националне базе података о организаторима волонтирања и приликама за волонтирање, пратила стање на подручју волонтирања и предузимала мере за његово унапређење. Агенција може да омогући и олакша размену искустава и да обезбеди техничку помоћ волонтерским организацијама.

Овим Законом је створен правни основ за оснивање Агенције, која ће се основати одговарајућим актом Владе.

Законом се уређује да Агенција обавља стручне, регулаторне и развојне послове у вези са волонтирањем. Агенцију оснива Влада у име Републике, у складу са законом којим се уређују јавне агенције.

Агенција има својство правног лица, које стиче уписом у судски регистар. Агенција је самостална у свом раду.

ЕВИДЕНЦИЈА О ВОЛОНТИРАЊУ (ЧЛ. 31)

Одредбама овог Закона утврђена је обавеза организатора волонтирања да води евиденцију о волонтирању. Евиденција садржи личне податке о волонтеру, врсти уговора о волонтирању, опис волонтерских услуга и активности, трајање волонтирања, податке о оспособљавању волонтера и друге податке од значаја за волонтирање.

Ближи садржај, начин и поступак вођења евиденције коју је дужан да води организатор волонтирања прописује министар надлежан за рад.

НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ (ЧЛ. 32 и 33)

Надзор над применом овог закона, других прописа о волонтирању и уговора о волонтирању врши инспекција рада, односно управна инспекција.

У вршењу надзора инспекција поступа у складу са законом којим се уређују њена овлашћења.

Законом су утврђене новчане казне за прекршај за организатора волонтирања одговорно лице у правном лицу и одговорно лице у државном органу, органу територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе за непоштовање одредаба овог закона, при чему су минимум и максимум новчаних казни усклађени са износима утврђеним Законом о прекршајима.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ (ЧЛ.34 и 35.)

Послове Агенције у складу са овим законом, до њеног оснивања, обављаће министарство надлежно за рад, а решења које донесе министар за рад у вези са уписом у регистар организатора волонтирања, коначно је.

Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у «Службеном гласнику Републике Србије».

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

Средства за оснивање и почетак рада Агенције обезбеђују се оснивачким актом владе у буџету Републике Србије.